

DELFTSCH STUDENTENNIENWEEKBLAD.

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: C. A. BAUDUIN ♦ M. H. K. FRANKEN
A. A. BREVET ♦♦ MEJUFFR. C. A. A. F. GOEMANS
J. W. BARTELDs ♦ J. A. TIRION

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦ Begin van den jaargang 1 October. ♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

DERDE JAARGANG — No. 13.

VRIJDAG 1 FEBRUARI 1924.

INHOUD: Redactioneel. — D.S.C.: De Heeren uit de Phoenixstraat; Bibliotheek Sociëteit Phoenix; Nieuw aangeschafte boeken. — Vereenigingsleven: Practische Studie; Bestuurs-samenstelling Electrotechnische Vereeniging; Leeghwater. — Ingezonden: Bezie U zelve. — Boekbespreking. — T. H.: Jaar-examens; Uitslag examens. — Feuilleton: Een zware dag, IX.

REDACTIONEEL.

Het komt ons voor, dat het onderwerp van debat, de Studiehervorming, die behandeld is in de bijeenkomst van de D. S. Debatingclub op Maandag 28 Januari, van zoo algemeene betekenis is voor alle te Delft studeerenden, dat de Redactie hare lezers een zoo uitvoerig mogelijk verslag niet mag onthouden.

Door technische moeilijkheden kon niet aan alle ingeschrevenen toegang verleend worden, zoodat deze beperkt moest blijven tot de Corpsleden.

Men schrijft ons:

In een zeer druk bezochte buitengewone vergadering van de Delftsche Studenten Debatingclub in de Studenten Sociëteit „Phoenix” te Delft, vond Maandagavond een gedachtenwisseling tusschen de Hoogleraren en Studenten plaats over de Studiehervorming aan de T. H.

Onder de vele aanwezigen mochten, behalve een aanzienlijk aantal Hoogleraren, opgemerkt worden Mr. A. J. L. van Beek Calkoen, Chef van de Afdeling van Hooger Onderwijs, de heer J. de Vogel, Curator der Technische Hoogeschool en de Rector-Magnificus, Prof. C. L. van der Bilt, die evenals de Senaat van het D. S. C. de gasten waren van het Bestuur.

Na een openingswoord van den President hield Prof. Dr. W. A. Versluys eene uiteenzetting over de geschiedenis van de studie-regeling en de wording van het tot stand komen van de thans ingevoerde hervormingen.

Spr. legde de nadruk op het feit, dat de vergadering in hem niet moet zien een afgevaardigde van de Senaat van de T. H., maar een van de verantwoordelijken voor deze hervorming. De 60 leden van den Senaat waren niet tot eene algeheele overeenstemming gekomen, doch er is een compromis tot stand gekomen. Statistische gegevens, gaande over de jaren 1871—1913 hebben aangetoond, dat sinds 1895 eene daling van het aantal geslaagden per jaar te constateeren is. Na 1906 toen de toenmalige P. S. werd veranderd in T. H. ging deze daling geaccentueerd voort. Als reden van deze daling werd de overbelasting van de studie gezien.

In 1916 werd een rapport ingediend van de heeren Gerlings en Steffelaar, dat een meer economisch en administratieve opleiding beoogde voor het 5de jaar. Er was n.l. gebleken dat een groot percentage van de Delftsche ingenieurs in deze richting een werkkring vinden. De Senaat van de T. H. verwierp dit voorstel en als afsluitstuk van de studie werd een vijfde jaar ingevoerd om gelegenheid te geven tot eene oefening in het scheppend, ontwerpend vermogen. De herziening van 1905 heeft de overbelasting van het prop. examen gebracht, hoewel het onderwijs niet veranderd en de studie in den aard niet gewijzigd werd.

In een in 1920 ingekomen rapport van vooraanstaande industrieelen in ons land kwam de wensch tot uiting naar jongere ingenieurs, met verwijzing naar het buitenland.

Het streven, speciaal bij de afdelingen: W, E, C en S, was er

nu op gericht de studieduur tot de officieel voorgeschreven vijf jaren te beperken. Dit moest mogelijk gemaakt worden door overlading te vermijden, waarbij de Hoogleraren tot de conclusie kwamen, dat hoogstens 18 college-uren per week toelaatbaar waren, met 10 uren teekenen, terwijl de teekeningen hierdoor afgeleverd gemaakt moeten kunnen worden in 75% van den tijd.

Om een overzicht te vormen over de mogelijkheid om de overlading terug te brengen, gaat spr. na hoe deze ontstaan is. Zij is niet ontstaan, zooals veelal wordt geacht, door een kunstmatig opdrijven van de wiskunde, immers het aantal uren is niet toegenomen, dus ook niet de stof; er hebben daarentegen in de wiskunde verschuivingen plaats gehad: waar er stof bij gekomen is, is aan den anderen kant stof afgevoerd. De examenvraagstukken zijn vanaf 1890 niet beduidend veranderd. Spr. liet hierna een beschouwing volgen van het belang van de wiskunde voor den ingenieur. De wiskunde is een algemeen ontwikkelend vak, een voorbeeld, dat de logische en kritische zin bevordert, die de beschrijvende vakken niet geven. De techniek is niet alleen op zich zelf ingewikkelder geworden, maar zij eischt een meer uitgebreide kennis van de abstracte wetenschappen. Een bredere wis- en natuurkundige basis is een eisch des tijds geworden. De techniek mag onder geen omstandigheid van het prop. examen worden weggenomen; de vermindering van overlading van de propaedeuse moet dus gevonden worden in het afvoeren van wiskunde. De vorming die hiermede verloren gaat, moet dan gecompenseerd worden door wiskunde of andere beredeneerd wetenschappelijke vakken in latere jaren!

Daarom is het instituut der keuze-vakken ingevoerd, die een verlichting van het prop. examen tengevolge hebben.

Den 4den-jaars student wordt thans de gelegenheid gegeven een keuze te doen uit een serie vakken naar eigen verlangen en aanleg, zoodat hij zich in een hem verkieselijk lijkende richting kan verdiepen, hetzij in wiskundige, hetzij in economische of andere.

De professoren zien hierin een groot voordeel en een verrijking van de studie aan de T. H. Vervolgens vergeleek spr. de oude en nieuwe examenregeling zooals zij er op papier uitzien.

I. Voor de **werktuigkundige, electrotechn., scheepsbouwkundige en civiele** faculteiten bestond een propaedeutisch examen, dat gesplitst kon worden in 3 deelen: wiskunde, natuurkunde en technische vakken, terwijl er geen gelegenheid werd gegeven tot her-examen.

Bij de nieuwe examenregeling bestaat het prop. examen uit 2 deelen, af te leggen resp. na afloop van het 1ste en 2de studiejaar met gelegenheid tot her-examen.

Als voordeelen van de laatste studieregeling somt spr. op:

- 1e. meer gelijkmatige verdeling voor de stof;
- 2e. **zeef-werking**, waarbij na één jaar reeds blijkt of de student niet totaal ongeschikt is voor de studie;
- 3e. **Compensatie**, de 3 onderdeelen worden niet afzonderlijk, maar als één geheel beoordeeld. Wie in één vak te kort schiet, kan dit met een ander ophalen;
- 4e. **Repetitie**, in dien zin, dat het 1ste jaar-examen leidt tot het bestudeeren van de in dat jaar behandelde stof, tengevolge waarvan men in staat is 2de jaars-colleges beter te volgen.

II. De **bouwkundigen en mijnbouwkundigen** zijn er op achteruit gegaan. Voor hen, wier propaedeuse 1 jaar bedraagt, betekent niet-slagen in Mei door de opheffing van het examen in September één jaar verlies.

III. Voor de **technologen** geldt hetzelfde bezwaar, alleen wat betreft de wiskunde.

Het **candidaats-examen** kon afgelegd worden in 2 gedeelten in Juni of in Januari, terwijl de stof van elk van deze gedeelten gedurende het 3de en het 4de jaar werd gedoceerd. Een gezonde toestand was het aldus gebruik maken van deze regeling: na 2 jaar het geheele candidaats-examen afleggen en in geval van niet slagen — dit laatste geschiedt bijna steeds voor het tweede deel — daarna na een half jaar het 2de gedeelte overdoen.

De gebruikelijke interpretatie nu was: in Januari van het 4de jaar het eerste gedeelte af te leggen, wanneer dus de colleges daarover nog niet afgelopen zijn. Dan is men dus aangewezen op repetitoren of dictaten van anderen en men mist door de voorbereiding tot dit gedeelte een groot stuk van de colleges voor het 2de gedeelte, wat vanzelf weer aanleiding geeft tot repetitoren en onregelmatig werken, hetwelk een belangrijk vertragende invloed uitoefent op de studieduur.

Spr. noemt dit zelfs de hoofdoorzaak van de verlenging van den gemiddelden studieduur, daarbij opmerkende dat het beter is uit een, zij het zelfs slecht, zelfgemaakt, dan uit een goed door een ander gemaakt dictaat te werken.

Bij de thans ingevoerde regeling is de toestand geschapen dat men bij niet slagen een geheel jaar verliest. Spr. vindt evenwel, dat dit één goede zijde heeft, n.l. het is beter bij tegenslag zijn verlies onverheeld te erkennen en een volgende maal, zij het dan ook na een jaar, het in zijn geheel nog eens te ondernemen. Men moet zich door een verlies niet laten terneerslaan, doch „make the best of it”.

Door de nieuwe regeling wordt een groote bron van slechte gewoonten weggenomen door opheffing van de Januari-examens wat tevens het voordeel heeft dat de cursus niet wordt onderbroken.

Voor bouwkw., mijnbouwkw. en techn. is de toestand van de candidaats-examens weinig veranderd.

Door de afschaffing van de examens in September en Januari komen de vacaties onder alle omstandigheden vrij voor practisch werken, excursies en ontspanning, dus de wensch van de hoogleraren is geen examen meer na de vacaties.

Tensloten is spr. van meening dat een regeling als deze op papier op een enkele uitzondering na niet somber behoef in te worden, waar de hoogleraren niet anders wenschen dan **mensen op te leiden tot ingenieurs met een wetenschappelijke vorming.**

Hierna sprak de President der Centrale Commissie tot behartiging van de Studiebelangen, de heer **J. L. G. Tersteeg**.

Deze is niet bevredigd noch gerustgesteld. De bezwaren van studentenzijde, die niet van opportunen maar van principieelen aard zijn, blijft hij onverminderd handhaven. Hij kan niet vertrouwen op den geest waarin de regeling wordt uitgevoerd, want aan heel de hervorming kleef een vitium originis; reeds in haar ontstaan ligt haar veroordeeling. Uit vele gesprekken van studenten persoonlijk met vele hoogleraren is een inzicht ontstaan van de meeningsschakeeringen die in den Senaat van de T. H. heerschen.

Spr. vindt onder de voorstanders van de hervorming hoogleraren:

1e. die geen duidelijke uitweg zien tot het hoofddoel: bekorting van studietijd.

2e. die, een uitweg vindende, de vrije studie hierbij als niet noodzakelijk beschouwen.

3e. die, eveneens een uitweg vindende, de vrije studie hierbij als wél noodzakelijk in aanmerking nemen.

Ter illustratie van één van deze meeningen leest spr. een passage voor uit de notulen van de overleg-vergadering tusschen Centrale Commissie en Commissie van Overleg van de Professoren, waarin tot uiting komt: „Geen aandacht verdient al datgene, dat buiten of boven de directe opleiding van den ingenieur gaat.”

In een opzicht slechts was men het eens, de studie moest verkort, maar van de algemeene eischen, die men naast alleen vak-kennis aan den ingenieur mag stellen, daarvan gaf niemand zich rekenschap.

Omtrent het advies van de Commissie uit de Vereeniging van Ingenieurs, waarvan in de overlegvergadering uitdrukkelijk het belang werd verklaard, merkt spr. op: „Deze heeren zochten in Delft, wat daar niet te vinden is”: zochten dus een ingenieur als de Duitse ingenieur, die in 4 jaar afstudeert, dus sneller practisch bruikbaar is.

Deze kan men vinden aan de M. T. S. Juist het feit dat ze op de Duitschers wijzen, bewijst dat ze mis zijn. In deze commissie hadden o.a. zitting vertegenwoordigers van de Schwer-industrie, die hier te lande slechts een weinig omvangrijke plaats inneemt en weinig ingenieurs van noode heeft. (Te veel ingenieurs dus? Ja! Dus niet iedereen die in Delft aankomt moet afstuderen).

In aansluiting hiermede accepteert spr. niet het argument, dat een nieuwe regeling het ons gemakkelijker zal maken, daar dan de eischen verminderen, hetgeen tengevolge heeft eene waarde-daling van het ingenieursdiploma en **dat willen de studenten niet.**

De eisch, die men aan een ingenieur moet stellen is: dat hij een verantwoordelijk, inventief mensch zij, waarvoor een vrijheid van studie noodzaak is.

Spr. komt nu tot een definitie van vrije studie en besluit met te zeggen dat hij door Prof. Versluys niet is overtuigd geworden, dat in 8 maanden een overladen rooster, waarna onmiddellijk examen gedaan moet worden, kan worden afgewerkt. Waar men bovendien ingrijpen van examenregeling in het studeeren verwacht, kan de studie niet vrij zijn.

De President van den Senaat, de heer **E. L. A. Driessen**, komt in het bijzonder op tegen het éénmaal per jaar examen. Als grootste bezwaar ziet spr. hierin het feit, dat zodoende geen rekening gehouden is met hen die langzaam van begrip, maar goed van geheugen zijn, wier studie dus veel tijd in beslag neemt; tegenover hen, die vlug van begrip, de stof sneller verwerken.

Voor van de eerste categorie zullen er zeer velen zijn, die steeds het examen, waarvan het mislukken voor hen een jaar verlies beteekent, voor oogen houden en daardoor het niet wagen zich aan het Corps en zijn vereenigingen te geven, wat voor hem als zijn vorming tot mensch zoozeer van belang is. Toelichtende welke bezwaren voor de Corpsleden speciaal bestaan, haalt spr. aan, dat het opvallend is dat er zelfs in de laatste jaren bijna geen studenten bereid gevonden worden tot het houden van in-leidingen of lezingen, dit toeschrijvende aan de overlading van het programma.

Hierna komt aan het woord de heer **F. M. J. Bourdrez**, die na de theoretische beschouwing van den heer Tersteeg, de Delftsche studie van een practischen kant wil bezien.

De Senaat van de T.H. stelde als hoofdkwaaal van de oude studieregeling vast:

1e. gemiddelde studieduur te lang;

2e. onregelmatig studeeren.

Tegen den uit de statistieken opgemaakten gemiddelden studietijd van 7 jaar voert spr. aan, dat met verschillende bijzondere factoren geen rekening is gehouden en dat deze dus slechts een problematische waarde bezit. Toch geeft spr. toe, dat er gemiddeld te lang gestudeerd wordt.

Het tweede hoofdbezwaar: de onregelmatige studie.

Spr. stelt voorop, dat de student in Delft goed werkt, hoewel met schokken en onregelmatig, wat het eindeffect van de studie drukt.

Wat zijn de oorzaken hiervan?

Volgen wij eens een normaal student globaal tijdens zijn studieloop: Hij komt aan — moet acclamatiseeren in geheel nieuwe sfeer en doet dat ook, nog onder den invloed van zijn regelmatig H.B.S.-bestaan — het rooster ± 18 lesuren met oefeningen des middags — weldra blijkt het volgen van deze uren ondoenlijk — hij is in zijn idealen teleurgesteld — na eenigen tijd komt hij er toe één college te laten schieten en ziet daar niet direct nadeelige gevolgen van — DAN! is het psychologisch oogenblik gekomen. Er wordt één college verzuimd, er volgen er meer. Een heel klein deel der studenten houdt vol ten koste van vrijen tijd.

In het 2e jaar zelfde roosteroverladings-bezwaren. De student begint bij voorbaat een deel der colleges te laten schieten. Bij de weinig aanlokkelijke poging het rooster in zijn geheel te volgen, zal hij bovendien met weinig kans op clagen op het examen komen.

Zoo was de toestand.

Gedeeltelijk collegelooopen gecombineerd met repetitoren bleek veel meer productief te zijn. (Evenzoo in latere jaren).

Toen kwam de nieuwe studieregeling.

Het aantal college-uren bleef nagenoeg gelijk, waar iets wegviel kwam iets anders bij. De oude fouten werden hiermede niet opgeheven. Het dreigement jaarexamens alleen kon misschien bewerken, dat de studenten iets minder zouden laten schieten, maar alles loopen blijft evenzeer onmogelijk en daardoor blijft de grondkwaaal der onregelmatige studie bij de T. H. zelf bestaan, omdat de lesrooster overladen bleef.

Van oudere ingenieurs verneemt men vaak de argumenten, „Het ging bij hen zóó tóch wel.”

Daartegen wijst spr. op het feit, dat 25 jaar geleden reeds in den Almanak door de Centrale Commissie geheel dezelfde klachten als boven werden geuit. Toen was de stof over de geheele linie wat minder. Maar nu is de toestand verscherpt, ja, onhoudbaar.

Welke oplossing is er nu?

Van studentenzijde is dit zeer moeilijk te bepalen, voornamelijk wegens onbekendheid met de organisatie van de T. H. Toch moet er tijd vrij gemaakt worden; vooral in de propaedeuse kan en moet nog verder gegaan worden dan reeds is geschied, geenszins hoeft dit echter vermindering van de exameneischen ten gevolge te hebben.

Dit laatste werd vaak van hoogleeraarszijde als een tegenstrijdigheid gezien; evenwel een meer productieve wijze van behandelen der stof kan zeker aan beide voorwaarden voldoen. De leerstof immers is te verdeelen in 3 bestanddeelen:

1e. de stof, welke algemeen begrip, verband en overzicht geeft.

2e. de feitenkennis, speciaal technische vakken.

3e. praktische vaardigheid.

Voor 1e. zijn college-uren noodig, voor 2e. zijn autographieën nagenoeg voldoende, voor 3e. collegebladen, voor vakken waarin niet genoeg literatuur bestaat.

Dit systeem moet geleidelijk opklimmend werken, aldus kan

de student met aanzienlijk minder college-uren volstaan doordat zoo de grondfout van het rooster wordt bestreden.

Spr. wijst op enkele vakken, die thans reeds met succes zoo zijn ingericht.

Wat is nu de waarde van dit oordeel van de studenten?

1e. de studenten overzien hun eigen studie in de latere jaren beter dan de hoogleraren deze met den besten wil zouden kunnen beschouwen.

2e. het is merkwaardig, dat sinds 25 jaar het oordeel van de studenten steeds in dezelfde richting gaat, dus er moet een reële kern in gelegen zijn.

Men hoopte op verbetering in deze richting bij deze studiehervorming, maar het uitblijven hiervan bracht wel groote teleurstelling.

Conclusie: Er wordt genoeg gewerkt, maar onregelmatig.

Spr. vindt schuld van misstanden in cursus en rooster maar voor zijn gevoel geeft de nieuwe regeling de schuld aan de studenten. Zij is geen geneesmiddel, maar forceert de kwaal.

Prof. Versluys den heer **Driessen** antwoordende zegt, dat aan Delftenaren duidelijk de goede invloed van het Corps te merken is in tegenstelling met buitenlandsche hoogeschoolen, waar men zulke Corpora niet kent. Prof. V. acht geenszins de nieuwe regeling van invloed op de daling van het peil van de Corpsleden.

De heer **Bourdrez** van repiek dienende zegt Prof. V. dat de opvoering van de lesrooster alleen voor de civiele studenten een feit is. Spr. verklaart dat de H.H. Docenten geneigd zijn het aantal college-uren dat de achttien uur per week overschrijdt, hierop terug te brengen.

De hoogleraren willen juist de vrije studie, ook voor zichzelf; niemand zal hun iets kunnen voorschrijven in hun college-geven.

Prof. Van Royen zegt, dat een voortdurend overleg van de hoogleraren met de studenten de studie zeer ten goede zal komen. Wat betreft het geuite bezwaar van de sportverenigingen, in casu dat van Laga, zal den race-roeiërs te gemoet gekomen worden. In het buitenland met zijn onvrije studie staan de ingenieurs in geen geval achter bij de Delftsche; zij voldoen uitstekend in de industrie.

Prof. Van R. wijst erop dat vrijheid gewenscht is; zij toch is den Hollandschen jongelui toevertrouwd.

De heer **Bakels**, sprekende namens de Mijnbouwkundige faculteit, doet het een genoegen, dat Prof. Versluys erkend heeft, dat voor hen het Prop. examen in de knel komt. Hij vraagt zich af waarom deze nieuwe regeling ook voor zijn afdeeling ingevoerd is. Waarom wordt thans voor hen de studie zoo stroef gemaakt; men was vroeger tevreden en er werd niet onnoodig lang gestudeerd. Spr. toont met statistische gegevens aan dat de Mijnbouwstudie gemiddeld slechts 6 jaar vroeg.

De heer **Van den Berg**, sprekende namens de werktuigbouwkundige studenten, keert zich tegen het instituut der jaar-examens; iemand, die wegens militaire dienst of ziekte een deel van de jaarcursus verzuimt, verliest thans een geheel jaar. De studenten van zijn afdeeling is de verplichting opgelegd gedurende 6 maanden practisch gewerkt te hebben, waarvoor de vacantielijd is aangewezen. Practisch zou dit leiden tot slechts een week vacantie. Verder vraagt hij zich af of deze regeling, zooals die van hoogleraarszijde werd voorgesteld, tot een bezuiniging van 's Lands financiën zal bijdragen.

Ook acht spr. de maand Januari zeer geschikt voor degenen die geen examen doen, om het behandelde in de afgelopen maanden nogmaals te doorwerken.

Dan wordt na het eerste jaar reeds een examen geëischt, van welk jaar door acclimatiseeren reeds zooveel verloren gaat. Spr. constateert tenslotte, in aansluiting met de voorgangers; overlading.

Namens de Electrotechnische Vereniging vangt de heer **Du Mosch** aan met een nauwkeurige beschouwing van de „vrije studie”. Deze is in uiterste vorm, aldus spr. te ontbinden in drie vectoren; de student zelf mag bepalen:

1. Wat hij zal studeeren,
2. Wanneer hij zal studeeren,
3. Hoe hij zal studeeren. („Das absolute Freistudium”).

1. is niet mogelijk, want de ingenieur moet algemeene grondslagen hebben.

2. is evenmin mogelijk, want dan moet er elken dag gelegenheid bestaan tot examineeren.

Ook 3. is onmogelijk, immers daar zijn administratieve bezwaren (b.v. teekeningen) en ruimte (b.v. laboratoria)-bezwaren.

In uiterste consequentie is het principe vrije studie niet door te voeren, maar het dient steeds als optimum in 't oog gehouden bij de pogingen om de belangen van hoogleraren en studenten in overeenstemming te brengen.

Nu is men bij de Electrotechnische afdeeling zeer tevreden met de keuze-vakken maar als argumenten tegen de jaar-examens acht spr. a) de bezuiniging, die deze examenregeling met

zich zal brengen nihil; b) het trachten te bereiken erdoor van een regelmatige studie een verkeerd ingrijpen in de studie; c) studieverkorting geenszins het gevolg ervan.

Men had gehoopt: de bijzaken (b.v. mechanica) minder uitgebreid gegeven te zien. Mocht de practijk jongere menschen verlangen, dan moet men minder diep op de zaak ingaan; men kan dan beter M. T. S.'ers nemen.

Spr. komt als vele voorgangers tot de conclusie: er is overlading, en de hervorming brengt het tegenovergestelde van vermindering van stof.

Prof. De Vries Broekman sluit zich in zijn betoog aan bij de woorden van de vele studenten, die de overlading noemden. Er moet geschrapt worden; dit zal ook gebeuren. Maar spr. handhaaft de jaar-examens en de voordeelen, z.i. daaraan verbonden. Ook in zijn studie-jaren bestonden er jaar-examens, die toenmaals niemand bezwaarlijk voorkwamen.

De heer **Reydon** spreekt van sportverenigingszijde (Rugby). Ook daar wordt de nadeelige invloed van de jaar-examens gevoeld.

De heer **Van Houweninge** vraagt namens het Technologisch Gezelschap het woord. Volgens de oude regeling deden 10% der studeerenden de wiskunde voor het Prop. examen in Mei, 25% van de studeerenden na de zomervacantie. Nu zal met de nieuwe regeling zeker 90% het in het 3de jaar doen. Spr. vraagt hierover inlichtingen.

De heer **Bourdrez** is nog steeds niet gerustgesteld. Hij voelt geen waarborgen tegen overlading, omdat de practijk heeft uitgewezen, dat vanaf 1905 op matigingsadviezen van de Centr. Commissie weinig of geen acht is geslagen.

De heer **Pel** namens de Scheepsbouwkundigen het woord voerende, vraagt zich af, naast eenige andere bezwaren, hoe het mogelijk is, om in de 7½ maand, die men volgens de officieele programmatische studieregeling als vacantie heeft, 8 maanden practisch te werken. Dit laatste mag geenszins als vacantie-ontspanning beschouwd worden. Ook is er geen rekening gehouden met den tijd voor militaire dienst of eventueele ziekte.

De heer **H. van Rooyen** vraagt o.m. waarom er niet meer gelegenheid gegeven wordt tot het afleggen van tentamens, speciaal voor scheepsbouwkundigen.

Prof. Schouten bespreekt eenige technische details van de studie- en examenregeling.

Overlading onstond, doordat de technische vakken vermeerderden en een evenredige vermindering van de abstracte vakken daarmee niet gepaard ging.

Er is getracht aan deze overlading tegemoet te komen.

Wat betreft de jaar-examens: vroeger bestonden deze en men was er zeer mede ingenomen. Trouwens tegen deze jaar-examens als zoodanig wordt niet door de studenten geageerd, doch tegen het feit, dat er maar eenmaal per jaar examen is. Bij de nieuwe regeling kan men verwachten een menschelijke toepassing van de her-examens. Het is geenszins de bedoeling de vrije studie aan te tasten.

Thans in antwoord aan den heer **Bourdrez**: na 2 jaar zal het eerst mogelijk zijn een oordeel te vellen over de werking van de jaar-examens, tot zolang kunnen de studenten zich zeer zeker als proefkonijn beschouwen. De heer **Bourdrez** zegt: dat op zijn vraag, of een grootere mate van bronnen-studie niet mogelijk is, d.w.z. een goed de weg weten in de literatuur, speciaal in de hand moet worden gewerkt, nog geen antwoord is gegeven).

Prof. Westendorp legt er de nadruk op, dat de vrijheid van studie door een invoering van de keuze-vakken wordt bevorderd. Voor de werktuigbouwkundigen heeft spr. uitgerekend, dat men door alle mogelijke combinaties en permutaties toe te passen, tot de slotsom komt, dat er op 252 manieren eind-examen gedaan kan worden. Wie evenwel twee examendeelen tegelijk doet, zal ongetwijfeld een ehec leiden.

Na nog eenig heen-en-weer spreken zegt **Prof. Versluys** in zijn slotwoord, dat z.i. de meeste bezwaren van de vakverenigingen thuis behooren bij de betrokken afdeelingen. Wel heeft het den hoogleraren onaangenaam aangedaan, dat men van studentenzijde steeds denkt, dat het in hunne bedoeling ligt de studenten te „maszregelen”.

Spr. hoopt, dat de vergadering ervan overtuigd is, dat het hier, een belang van de Technische Hoogeschool geldt. Voor de studenten is de T. H. slechts passagère, voor de hoogleraren daar-entegen hun leven.

Na een woord van dankzegging sloot de voorzitter de vergadering.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

DE HEEREN UIT DE PHOENIXSTRAAT.

Nu ik mijn artikeltje vervolgen kan, wil ik Mijnheer den Tinnegieter even vertellen, dat ik niet van plan ben mijn geschrijf met kleinzielige schermutselingen te interpoleeren. Ik zal steeds gaarne repiek leveren op werkelijke verschilpunten. Om de opmerking van 14 dagen geleden zal ik maar lachen; voor iets anders kan het niet bedoeld zijn.

Geen degelijk diner begint met de hoofdschotel; daarom kan

men mijn vorig artikel gerust als de soep beschouwen. Daar elk zindelijk eter voor zijn spijs een bord behoeft, zoo zal ook deze reeks van gerechten, die ik den geachten fijnproevers voorzet, den noodigen grond hebben, welke vervat is in de volgende stelling:

Wij doen tegenwoordig niet goed de groote-menschenwereld na te volgen.

Dat het Corps een deel is in die wereld, afhankelijk ervan, en dus rekening moet houden met haar stroomingen, spreekt vanzelf. Slechts de wijze waarop men zich aan die stroomingen aanpast kan anders zijn. Ziet men het groote verschil, dat bestaat in het doel en het leven in de studentenvereniging en een andere vereniging in de maatschappij, dan begrijpt men ook, dat men zijn eigen richting te kiezen heeft en niet de maatschappij in haar werkwijzen moet navolgen.

De vorige maal wees ik erop dat men de rijke deugden der enkele groote figuren in de wereld, in de schaduw stelt hunner verkeerde eigenschappen. In het Corps zien we een tactiek, die zeer veel op deze lijkt. En, opgesloten en aan ketene gelegd door de brave wetten der beleefdheid en conventie, door onze onfeilbare mores berecht, kan geen enkele frissche gedachte zich vertoonen aan de oppervlakte van het trage Corpslichaam. Om dit te argumenteeren en toe te lichten welke deze wetten zijn zal ik eerst een ander onderwerp moeten aanroeren.

Tinnegieter ge hebt bepleit: „Wat helpt ons de oorzaak zoeken, de toekomst voorspellen. De handen aan de ploeg.” Hier en daar moest veranderd worden en de Senaat kreeg ook handen vol werk. — M.i. zullen reconstructie der Corpsverenigingen en Bezuiniging geen verandering brengen in het karakter van het Corpslichaam. Het zijn technische kwesties, die in verband met het bovengenoemde gewenscht zijn (en hierover zal ik later nog spreken), maar het zal de geest in het Corps niet verbeteren.

Bezuiniging, enz., zijn zaken waarover dikwijls slechts deskundigen kunnen oordeelen. De stemming, de verstandhouding onder de leden betreft hen allen. Ieder voor zichzelf kan zich daarover een oordeel vormen.

Deze artikelen zijn niet de uitvloeielen van opvattingen, die in een korte spanne tijds bij mij opwelden, maar zij bevatten een oordeel, dat zich gedurende langen tijd gevormd en vervormd heeft. Men behoeft geen verwaandheid te bezitten om eens neer te kijken op de chaos, neerkijken omdat men zich dan op het hooge standpunt plaatst, waarbij men elk égoïsme uitschakelt. Gaat men mee in zijn milieu dan ziet men de grootste gebreken niet zoo gauw. Men went makkelijk aan een omgeving van zelfgenoegzaamheid.

Juist het zich abstraheren van eigen belang doet zien, wat er een naijver in de gelederen heerscht. De eene groep personen gunt de andere geen genoegen. Men vecht om functies onder het mom van allerlei mooie phrases, waarvan geen enkel bij nader inzicht steekhoudend is. Die strijd vangt reeds in de jongere jaren aan. Heeft één persoon zich in een leidende positie weten te nestelen, dan is de brug geslagen voor zijn kameraden. Tenslotte resteren enkele groepen, die buiten dit functieleven blijven; die op zichzelf is van weinig belang. Echter, nu komt papa Eigenwaan en zegt tegen deze onbedeelden: „Jullie hebt' niets voor ons Corps gedaan. Ge hebt moreele plichten verzaakt; daarom zal ik jullie van de aangename rechten spenen.” Zoo-doende hebben zij afgedaan en mogen blij zijn, dat hun wettelijke rechten geëerbiedigd worden.

Ziet ge de tegenstrijdigheid?

Aan de andere zijde staat deze groep, waarom men zich meestal weinig bekommert, buiten een lafhartig gevecht. De bevoordeelde groepen leven bewust of onbewust in strijd met elkaar.

MEPHISTO.

Bibliotheek Societeit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. Nederlandsch.

Maria Botchkareva (Yashka). — Mijn leven als boerenmeisje, bannelinge en militair.

II. Fransch.

François Mauriac. — Le Baiser au Lépreux.

III. Engelsch.

Eugene G. O'Neill. — The Moon of the Caribbees.

V. Letterkunde.

Jean Carrère. — Les Mauvais Maitres.

VII. Koloniën, Land- en Volkenkunde.

Dr. M. van Blankensteyn. — Suriname.

British Book Illustration. — Yesterday and To-day. (Special Number of „The Studio“.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIËN.

Landmeten, Waterpassen en Geodesie

wordt gerepareerd door (10)

Ir. A. P. C. VAN BEEK, c. i.,

LAAN VAN MEERDERVOORT 345,
DEN HAAG. TEL. M 3725.

ATELIER J. C. C. WITTE Corpsfotograaf.

Specialiteit in Kunstlichtopnamen
(Diners, Bruiloften enz.)

COENDERSTRAAT 34, DELFT
TELEFOON No. 240. (10)

IK ALLEEN

betaal de hoogste prijzen voor gedragen
Heerenkleeding, enz.

S. BINO, Gedempte Gracht 60,
Telef. Haag 5499. DEN HAAG.

Dagelijks per briefkaart aan huis te ontbieden. (10)

DRUKKERIJ WALTMAN KOORNMARKT 62

DRUKWERK VOOR VEREENIGINGEN

WORDT SMAAKVOL EN MET ZORG
UITGEVOERD TEGEN ZEER BILLIJKEN
PRIJS EN SPOEDIG GELEVERD

F. OOSTERHOFF ≡ ANTIQUITEITEN ≡ VOORSTRAAT 43 - DELFT

15

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN VRIJDAG 1 FEBRUARI 1924.

VEREENIGINGSLEVEN.

CIVIEL EN BOUWKUNDIG STUDENTENGEZELSCAP „PRACTISCHE STUDIE”.

Lezing door den heer H. C. Verkrusen, Directeur van de School voor Bouwkunde en Versierende Kunsten en Kunstambachten te Haarlem, over: „Kunst en de geest des tijds” (met lichtbeelden), te houden op Dinsdag 5 Februari, te 8 ure nam., in de Bibliotheek der T. H.

Markt 8, Delft.

De Bouwk. Secretaris,
J. LEUPEN.

Een leiddraad door den spreker samengesteld is aan de zaal op dien avond à 50 cts te verkrijgen.

—o—

Excursie op Zaterdag 9 Februari 1924 naar de Nederlandsche Fabriek voor Spoorwegmaterieel en Constructie-werken van J. C. Goudriaan's Industrie- en Export-Maatschappij te Delft.

Om 1.30 n.m. verzamelen vóór het hek der fabriek aan het Zuideinde (verlengde der Hooikade).

Prof. Ir. N. C. Kist zal een inleidend college over deze cursus geven op Vrijdag 8 Februari 1924 van 1—2 uur n.m. in de Indische Instelling, zaal V.

v. Leeuwenhoeksingel 17, Delft.

De Secretaris,
M. VAN DAALEN.

ELECTROTECHNISCHE VEREENIGING TE DELFT.

Het Bestuur heeft zich als volgt samengesteld:

H. F. E. du Mosch, President.
H. G. Thal Larsen, Secretaris.
J. L. van Soest, Penningmeester.
Th. J. van Rossum, Commissaris.
A. W. E. Weyerman Jr., Vice-Pres.,
Afgv. naar de C. C.

Delft, 24 Januari 1924.

De Secretaris,
H. G. THAL LARSEN.

LEEGHWATER.

Oprichter A. Huet.

Vergadering op Dinsdag 5 Februari 1924, des avonds 8 uur, in Zaal 207, Gebouw voor W. en S., Nieuwe Laan.

Voordracht van den heer Ir. A. G. de Koningh, w.i., Chef van de Centrale Werkplaats der Nederl. Spoorwegen te Haarlem.

Onderwerp: „Inleiding tot een bezoek aan de Centrale Werkplaats der Nederl. Spoorwegen te Haarlem.”

Excursie naar Haarlem, op Woensdag 6 Februari 1924.

Vertrek Delft 8.14 v.m. Aankomst Haarlem 9.21 v.m. Des ochtends bezichtiging der Gasfabriek en Electriche Centrale. — Gemeenschappelijke koffiemaaltijd bij Brinkman à f 1,50. — Des middags bezichtiging van de Centrale Werkplaats der Ned. Spoorwegen. Vertrek Haarlem 4.50 n.m. Aankomst Delft 5.50.

Zij, die voor de treinreis gebruik wenschen te maken van een gezelschapsbiljet, gelieven dit op de intekenlijst te vermelden en vóór 5 Februari a.s. bij La Brijn de kosten à f 2,63 te storten.

Intekenlijst bij La Brijn.

Sluiting Maandag 4 Februari 1924 om 5 uur.

INGEZONDEN.

BEZIET U ZELVE.

Naar aanleiding van den grooten avond van 28 Januari 1924 en al wat op dien avond is gezegd of gehoord doen worden door Professor Versluys, de heeren Driessen, Tersteeg en vele anderen, heb ik eindelijk gedurfd ook politieke tinnegieter te spelen.

Zij spraken n.l. van een hoe groot nut een Corpsleven voor de algemeene vorming van een student was, en hoe zij er toe bijdroeg om de algemeene ontwikkeling, de opvoeding en 't savoir vivre te voltooien en te volmaken; hoedanigheden, die een afgestudeerd ingenieur in z'n werkkring later van 'n zulk groot nut zijn en waarin de Hoogeschool ons natuurlijk niet kan voorzien.

Het werd als één van de grootste argumenten gebruikt tegen de nieuwe regeling, dat deze ontplooiing hierdoor geknakt zou worden, daar 't vereenigingsleven in sport of meer intellectuele vereenigingen in 't nauw gebracht werd en zodoende „de ruimere blik” sterk zou tegen werken.

Het heeft mij getroffen, dat waar wij 't allen over dit punt zoo broederlijk eens waren en de president van 't Corps, dit als vertegenwoordiger van de vereeniging nog sterk accentueerde, wij 't uitsluitingssysteem huldigden, door 't heffen van 'n hooge Corpscontributie, groentijd en hoofdelijke omslag.

Het is mij gebleken, uit vele gesprekken met Corpsleden, dat zij uitsluitingssysteem prefereeren, m.a.w. dat zij niet wenschen mede te werken aan de opvoeding van de rest van hun medestudenten.

Ik zie hierin, afgezien van 't onaangenaam egoïstische standpunt, 'n groot gevaar voor 't Corps, dat op deze wijze zal verstarren tot 'n vereeniging tot in stand houden van mores en 't is al zoover gekomen, dat 't 'n mos is geworden van 'n zekere categorie om Corpslid te zijn en door relaties van Vaders of Ooms, hier zich voor een leidende positie op te werpen.

Ik hoop dat een ieder dit „some thing rotten” voelt en men zich een duidelijk beeld vormt hoe de ontwikkeling en instandhouding van de verschillende Corpsvereenigingen mogelijk zal zijn, bij een zodoende afname van 't aantal Corpsleden in de komende jaren.

Ik verzoek dan ook:

Tinnegieters en mephisto's, die dit cardinale punt steeds over 't hoofd hebben willen zien, schrijft er over.

Senatoren en oud-Senatoren, Bestuursleden en Corpsleden, beziet U zelve.

Studenten en oud-studenten en al diegenen die belang stellen in 't opvoedend vereenigingsleven (behalve de Katholieken, die in een eigen staat een voordeel schijnen te zien), laat Uw licht hierover schijnen.

Maak lawijd gelijk den donder,
Delft ruste nooit in vreë.
Keert den rots ooi bovenst onder.

TH. A. R.

BOEKBESPREKING.

Enkele gedichten van P. C. Hooft, A. C. W. Staring en H. Dullaert. Uitgegeven bij Hijman, Stenfert Kroese en Van der Zande, Arnhem.

Dit zijn drie kleine boekjes in een grijs bandje, heel aardig. Van Staring en Hooft heb ik wel gehoord, maar nooit van mijnheer H. Dullaert. Ook staat hij niet in mijn Encyclopedie, wat jammer is, want ik begin me zeer voor dezen man te interesseeren. Zijn boekje doorbladerend, dat hoofdzakelijk bijbelsche en grafgedichtjes bevat, komt men tot de overtuiging, dat in 1684 een krachtig, doch miskend voorlooper van de moderne Leger-des-Heils-poëzie ten grave is gedaald. 't Aardigste in dit boekje is het naschrift: Hierin lezen wij van hem: „In den dienst der Kerke getreden, ging hij veel om met Predikanten en andere luiden van ernst” en later (nog treuriger) . . . „wert het gestel zyner herssenen zoo zwak dat hem het spreken en hooren spreken verveelde, zonder dat het verstand egter zijn kracht verloor. In dien elendigen staet terde hij uit, en werd van zijn quellaedje verlost op den zesten van Bloeiemaent des jaers 1684 en in de Fransche kerk begraven.” Waarom heeft de heer J. Greshoff dezen stakker uit zijn graf gehaald, vraag ik me af?

Uit Hooft en Staring is een lieve keuze gedaan.

Wist gij, lezer, dat Staring zoo jolig en vreugdevol dichten kon:

Uit „Ariadne”:

't Io klinkt! Bachanten springen,
Onder 't zingen,
Naar de omkranste grot vooruit.

Io roept, met wild geschater,
Faun en Sater,
Als de grot het Paar besluit.

Nu rinklen de bommen,
In 't vreugdegeschal!
Nu dreunen de trommen!
Nu davert het dal.

Deze boekjes zijn goed en waarschijnlijk ook niet duur. Ge zoudt ze aan Uw meisje ten geschenke kunnen geven.

J. W. B.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

JAAR-EXAMENS.

Eén woord, waarmede twee ingrijpende hervormingen worden samengevat. Niet tegen beide hervormingen gaat het verzet der studenten in hoofdzaak. Wel tegen één dezer. Wij moeten dus de beide kwesties afzonderlijk bezien.

A. Jaar-examens in den zin van een examen over de stof, welke in een jaar wordt gedoceerd.

B. Jaar-examens in den zin van stopzetting der gelegenheid om elk examen of gedeelte er van minstens tweemaal per jaar te kunnen afleggen.

Reeds in het stuk van hoogleeraarszijde, opgenomen in verschillende couranten, werden in hoofdzaak slechts argumenten aangevoerd om examens over de stof van een jaar te verdedigen. Deze hervorming achtte men onmisbaar. Het betreft hier de indeeling van de studiestof over de verschillende examens, een kwestie, waarbij het oordeel der hoogleeraren behoort te worden aanvaard. Ernstige bezwaren van de studenten, om zich hierbij neer te leggen, bleken op de Debating-vergadering niet te bestaan. Geheel anders is het gesteld met de tweede hervorming: in het vervolg slechts eenmaal in het jaar examens. Deze maatregel moest uit praktische noodzaak worden ingevoerd. „Tijdsgebrek”, nu de eerste maatregel het aantal examens per student zou doen stijgen, had den doorslag gegeven. In de Debating-vergadering werd van professorale zijde opnieuw op dit aambeeld gehamerd. Het eenige positieve argument, dat gebruikt werd, was dat men nu niet meer middenin het studiejaar candidaats-examen zou kunnen doen. Te vroeg pogen een gedeelte van het candidaats-examen af te leggen, namelijk vóór het einde van de betreffende cursus, zal inderdaad onmogelijk worden. Het aantal studenten, dat deze tour de force probeerde, kan echter niet groot genoeg zijn geweest om de maatregel te wettigen. Het middel lijkt trouwens erger dan de kwaal. Wij komen hier nader op terug. De studenten gevoelen zich door deze inkrimping der gelegenheid om examens te doen ernstig in hunne belangen getroffen. Daartegen bleek hun verzet zeer sterk gericht.

Ziehier dus het cardinale verschil tusschen beide hervormingen, welke onder het woord jaar-examens worden samengevat.

De eene maatregel, examens over de jaar-studiestof, principieel noodzakelijk geacht door de professoren en in het algemeen ook aanvaard door de studenten.

De tweede maatregel, examens slechts ééns per jaar, door de professoren uit praktische noodzaak verdedigd, door de studenten als een nadeel van eerste orde gevoeld. Laten we ons dus beperken tot een beschouwing van dezen tweeden maatregel.

Voorop gesteld zij, dat het bezwaar van examens doen middenin het studiejaar slechts geldt voor de candidaats-examens. Als eenig positief argument voor het vervallen van de September-examens is genoemd de gelegenheid om praktisch te werken in de zomermaanden. Het is echter bekend, dat dit bij verschillende studierichtingen eerst gedurende de latere jaren geschiedt, zoodat lang niet voor allen, die nog propaedeutisch examen moeten doen, hierin een voordeel ligt opgesloten. Wel echter ontstaat voor velen een zeer groot nadeel en het doet ons genoeg, dat dit nadeel ook van professorale zijde tijdens de Debating-vergadering is erkend. Eerstejaars zullen veelal in September wel behoorlijk klaar kunnen zijn voor het eerste propaedeutisch examen (indien

ten minste de studiestof wordt verminderd), in Juni zijn ze veelal niet klaar. Gevolg: of meer onvoorbereide examens, of een vol jaar studie-verlies. Men zie slechts naar diegenen, die thans reeds in hun eerste jaar examens doen. (Mijnbouwers en Bouwkundigen). In September slagen verschillende, in Juni vrijwel niemand geheel.

Hiermede zijn we genaderd tot behandeling van de indirecte voordeelen en de meer negatieve argumenten, welke door de professoren zijn aangevoerd. Het indirecte voordeel, naar wij vreezen het argument, dat den doorslag gaf bij de zoo te betreuren beslissing, is dat er meer college-dagen per jaar komen, doordat zoowel in September als in Januari college kan worden gegeven. Het eerste zou de propaedeutische studie, het tweede de studie voor het candidaats-examen slechts ten goede kunnen komen. (In September zijn thans immers ook geen candidaats-examens, in Januari geen propaedeutische). Indien er nu meer college-dagen per jaar komen, moet de op de Debating-vergadering door de professoren zoo luide aangekondigde vermindering van het aantal college-uren per week in dit licht worden gezien. Zoodoende zou er toch geen vermindering van studiestof komen.

In dit verband zij er hier nog eens op gewezen, dat in het stuk van hoogleeraarszijde steeds wordt gesproken over een andere indeeling van de leerstof en niet over vermindering daarvan. Indien waarlijk de gelegenheid om tweemaal per jaar elk examen te kunnen doen, is afgeschafte om het aantal college-dagen uit te kunnen breiden, zal, vreezen wij, van vermindering van den studieduur praktisch niets komen, daar de totale college-stof, vermeerderd met de vereischte teekeningen, te groot is voor een studieduur van 4½ tot 5 jaar.

We komen thans tot de argumenten der professoren, die niet ontleend zijn aan directe of indirecte voordeelen, maar aan praktische noodzakelijkheid, hoezeer deze ook te betreuren is. Deze argumenten zijn in het debat sterk op den voorgrond geplaatst. Men zou ze hebben te aanvaarden, indien men er niet mede voor een dilemma werd gesteld. Ook indien de bezwaren, ontstaan ten gevolge van het feit, dat iedere student voor zijn propaedeutisch examen in elk vak niet eenmaal maar tweemaal moet worden geëxamineerd, thans werden ondervangen, behoort eerst te worden aangetoond, dat deze bezwaren niet op andere wijze waren te voorkomen. Zeer zeker moet erkend worden, dat door de examens over de jaarstof, het aantal propaedeutische examens zal vermeerderen. Wij zien echter niet in dat deze vermeerdering wordt gecompenseerd door thans slechts eenmaal per jaar examen af te nemen. Het totaal aantal examens blijft daarbij immers hetzelfde, want iedere student doet elk examen toch liefst slechts één keer. Het is ons dan ook niet duidelijk, waarom bij handhaving van de huidige wijze van examineren een propaedeutisch examen op eenzelfde tijdstip van bijvoorbeeld 1000 candidaten veel sneller gaat dan van telkens 500 candidaten op twee tijdstippen (tweemaal zooveel schriftelijk werk na te zien, tweemaal zooveel tijd voor mondeling). Grote tijdsbespa-

EEN ZWARE DAG

Blijspel in 2 bedrijven.

IX.

Smulders (ter zijde). Zullen we maar geen eind maken aan die twee-acter. 't Is geloof ik knapjes vervelend. (Tot Van Manen). Zit toch geen comédie te spelen. Ik had er toch evenveel recht toe, als jij.

Van Manen. Man, je liegt. De hand van Mientje Zwarts heb jij gevraagd.

Smulders. Ik heb er geen oogenblik aan gedacht.

Van Manen. En die f 200,—.

Smulders. Maak je je daarom zoo kwaad. Ik had ze niet noodig. Als je blijft. (Haalt de f 200,— uit de portefeuille).

Van Manen (kwaad). En nou geen kletspraatjes langer. (Pakt hem bij zijn schouder). Zeg op, wat er gebeurd is.

Smulders. Laat toch los.

Van Manen (dreigend). Gauw, of...

Smulders. (Lizzy ongemerkt op, luistert verbaasd naar 't twistgesprek). Ja, maar laat dan eerst los!... Zoo! Ik heb vanmorgen niet gezegd, dat ik Mientje Zwarts wou vragen. Dat heb jij er maar van gemaakt. En ik was te beleefd, om het tegen te spreken. Ik moest haar geld betalen, die f 200,—. Dat moest ik wel doen, omdat ze nu op de keien staat en verder, omdat ik Lizzy Meertens vragen wou. Mienke was niet thuis en Lizzy maar al te goed, dank zij jouw informaties.

Van Manen. Ik weet genoeg. Maar voordat je eruit gaat, wil ik je nog even wat zeggen. Het is gelogen, dat ik aan Lizzy iets over jou verteld heb....

Smulders. Ik zou me erg moeten vergissen.

Van Manen. Houdt je mond. Eigenlijk moest ik je nog eens onder je neus wrijven, wat een schurk je eigenlijk bent.

Smulders. Nou is het genoeg. Ik wensch je veel succes bij je poging, 't is alleen geen katje om zonder handschoenen aan te pakken.

Van Manen. Een schurk! Geld van een meisje te leenen is unfair, vooral daar ik de verhouding tusschen jou en Mienke ken. Dat is gewoon ploertig. Maar dat moet je zelf weten. Een ding duld ik niet, dat is, dat je hier juffrouw Meertens staat te beleedigen. Ik raad je nog eens aan weg te gaan, want ik bezweer je, dat ik je anders de deur uitgooi....

Smulders. Idioot.

Van Manen. Ga je.

Smulders. Kampjes aan. Ik heb me nog door niemand buiten de deur laten zetten....

Van Manen. Dan zal het mij een genoegen zijn.... Eruit.... Ploert.

Smulders. Laat los (ze worstelen).

Smulders. Laat los.

Van Manen. Onder dit dak is geen plaats voor proleten. (Zet hem de deur uit. Hierbij niet tegen de coulissen stooten). Zoo! En hier zijn je bloemen.

Smulders (achter de schermen). We zullen elkaar nog wel eens nader spreken.

Tweede Acte. Vijfde Scène. (Van Manen, Lizzy).

Van Manen. Bah.... Wat een vent (ziet plotseling Lizzy. Schrikt).

Lizzy. Neemt U me niet kwalijk.... Ik....

Van Manen. U, eh.... Het spijt me.... dat U getuige was....

ring verkrijgt men dus niet door slechts eenmaal per jaar te examineeren in plaats van tweemaal, mede ten gevolge van de aangekondigde ruime toepassing der her-examens en van meer onvoorbereid examen doen.

Wat het candidaats-examen betreft, geeft de beperking tot eenmaal per jaar in zooverre tijdsbesparing, dat allen te zamen het schriftelijk werk (e.v. ontwerp) maken, in plaats van tweemaal een gemiddeld half groote groep. Gedurende het maken van dit werk wordt echter op den tijd van den hoogleeraar geen beslag gelegd, zoodat den overigen studenten niet belet wordt hun normale studie voort te zetten. Hier kan het slechts een winst aan plaatsruimte beteekenen, omdat de zalen minder lang voor examens in beslag zullen worden genomen. Dit bezwaar is zeker te ondervangen en is dan ook niet als motief aangevoerd.

Wij komen dus tot de conclusie dat men de praktische bezwaren van het uitbreiden van de propaedeutische examens niet eens ondervangt door slechts eenmaal 's jaars te examineeren.

Mocht men dit echter wel doen, dan blijft nog de vraag of het niet op andere wijze beter zou kunnen (inkrimping van den examentijd per student). In het stuk van hoogleeraarszijde werd gezegd dat vergelijking met de Universiteiten o.a. niet opgaat wegens het groote aantal studenten. Indien men echter alle Universiteiten in één stad zou samenpersen, kreeg men aldaar dezelfde wantoestand. Het gaat toch niet aan hier de studenten het slachtoffer van te doen worden.

Resumeerend komen wij tot de conclusie, dat de dringende noodzakelijkheid van afschaffing der gelegenheid om minstens tweemaal per jaar examen te kunnen doen geenszins is aange-toond, noch in het artikel van hoogleeraarszijde, noch in het-geen op de Debating-vergadering van die zijde werd aangevoerd.

Wij willen eindigen met nog eens op het groote voordeel van examens op twee tijdstippen per jaar te wijzen, ofschoon vrijwel ieder daarvan doordrongen is. Militaire dienst, ziekte, uitsteden, familie-aangelegenheden kunnen even zoovele redenen zijn, die het onmogelijk maken op een bepaald tijdstip examen te doen. Of wil men hiervoor evenals voor de Lagaroeciërs een uitzondering maken? Bovendien zijn er vele redenen, die voor sommige studenten grootere speling in den zoo krap toegemeten officieelen tijd noodig maken. Het Januari-examen maakte dit mogelijk. Thans wordt het verderfelijke nivelleeringssysteem toegepast. Ieder moet na een jaar, klaar of niet, examen doen op straffe van een jaar verlies. Uit het debat is gebleken, dat ook vele professoren inzien dat zakken zonder her-examen een jaar verlies beteekent. „Men moet leeren verlies te nemen”, indien dat geleden wordt, zoo heet het. College volgen in een hooger studiejaar dan het eerst af te leggen examen meebrengt, werd slechts door een enkelen hoogleeraar verdedigd en wij, die thans nog zoo dicht bij deze kwestie staan, we weten dat dit practisch ook ondoenlijk is. De her-examens, het laatste middel, waarvan men ons zegt, dat het onze bezwaren moet ondervangen, kan zulks niet doen. Het treedt eerst in werking indien men zich te vroeg aan een examen onderwerpt, in de

Lizzy (komt naar hem toe). Ik dank U (reikt hem de hand).
Van Manen. Het spijt me alleen, dat dit in Uw huis....
Vaarwel, juffrouw Meertens (fausse sortie).

Lizzy. Wacht U even....
Van Manen. Riep U mij....
Lizzy. Ja, ik wilde U iets vragen.
Van Manen (verbaasd). U.... mij iets vragen.
Lizzy. Ja, ik wilde U vragen.... Of nee, ik wou U alleen iets zeggen.... over vanmorgen.

Van Manen (bitter). Over vanmorgen?
Lizzy (zacht). Zoudt U mij.... kunnen.... vergeven....
Van Manen (verstomd). Ik.... U vergeven.... Natuurlijk....
Als ik maar wist, wat.... Mijn optreden vanmorgen....

Lizzy. Toe, zegt U dat niet. U meent het wel, maar toch is het niet waar. Ik was de schuldige vanmorgen.

Van Manen. U heeft gelijk, laten we er niet meer over praten. Wat mij betreft, ik zou heel graag deze morgen willen vergeten (wil verdrietig weg gaan).

Lizzy. Nee, ga nog niet. Zoo niet! Er is nog iets.... Ik heb toevallig een deel van het gesprek daar juist gehoord....

Van Manen. Het spijt me, dat het zoo geloopt is. Ik kon me niet meer beheerschen. De teleurstelling....

Lizzy (ondeugend). Welke teleurstelling?
Van Manen (dof). Dat die Smulders.... hier.... Mag ik nu gaan.

Lizzy. Nee. U mag nóg niet gaan. Het doet me genoegen, dat ik nu uit Uw gesprek met „die Smulders” gezien heb, dat ik groot gelijk had, zijn aanzoek af te wijzen....

Van Manen. Heeft hij niet.... Oh, maar dan.... Goddank.
Lizzy (ondeugend). Bent U daar zoo blij om.

Van Manen (gaat op Lizzy toe). Ja, daar ben ik heel erg blij om. Niet, dat hij een blauwtje heeft geloopt, maar omdat ik... eh. Juffrouw Meertens. Eigenlijk had ik U vanmorgen al willen zeggen, dat ik zoo heel erg blij was met dat briefje, om-

hoop er een her-examen uit te slepen. Aan de moreele opoffering, die men zich op deze wijze moet getroosten, wordt geen woord gewijd. Bovendien kan deze her-examen-regeling niet ruim worden toegepast, dan immers ware de geheele hervorming een wassen neus.

Wij zwijgen nog van de velen, die tot nu toe b.v. een half jaar gaven aan de belangen der studentenmaatschappij, aan bestuursfuncties en dergelijken. Het werd toch reeds moeilijk daarvoor studenten bereid te vinden. De scheiding tusschen degenen, die daar wel tijd voor konden geven en de overigen, nam reeds bedenkelijke afmetingen aan. Thans moet men een jaar offeren of niets.

Wij begrijpen de meewarige blikken, waarmee men thans uit de Universiteitssteden naar ons ziet. Wat zet men ons voor als troost? Dat de studie-vrijheid niet zou worden aangetast, immers „het aantal malen dat hij (de student) zich bij niet slagen (voor een examen) er aan wil onderwerpen en het aantal jaren, dat hij daaraan wil besteden, worden geheel aan hem overgelaten.”

Wie is nog niet overtuigd?

UITSLAG EXAMENS.

Geslaagd voor het Candidaats-examen voor Scheikundig ingenieur :

A. H. Belinfante.	A. P. W. Münch.
Mej. J. C. Blok.	J. A. Mijs.
D. A. Bodegom.	R. K. von der Nahmer.
T. W. A. Borgesius (met lof).	W. A. van Meurs.
A. J. P. van der Burgh.	J. D. Nienhuis.
J. P. Dommissie.	A. W. Notenboom.
A. H. Eerligh.	A. E. J. Peek.
B. Elema.	L. M. Pet.
J. O. Elema.	J. L. J. M. Raijmakers.
J. J. A. Floor.	A. F. A. Reijnhart.
L. M. Glazener.	P. van Rhee.
J. E. de Groot.	B. van Rhijn.
E. K. E. Halewijn.	F. J. Ribbius.
H. Harmens.	Mej. A. P. Ris.
F. J. Haverschmidt.	J. J. Rutgers.
G. W. Heinsius.	G. H. Scholten.
H. P. Jansen.	D. L. C. Schouten.
K. T. Japhongjauw.	A. H. W. Selleger.
Mej. A. P. Jöbsis.	A. Sens.
N. A. de Jong.	A. A. Stheeman.
J. Kooijmans.	Mej. L. J. M. Storm.
E. H. Lapré.	Mej. W. E. Syrier.

dat ik daaruit zag, dat ik je niet heelemaal onverschillig was. Lizzy, ik eh.... ik houd zoo heel erg veel van je.... zoo veel, dat ik bijna niet durf vragen, of je.... mijn.... vrouw zou willen....

Tweede Acte. Zesde Scène. (Verbeek. Van Manen. Lizzy).
Verbeek (in de deur tot Mientje). Verbeek, heet ik, ja, ja, meisje. Ver - beek. Juist, ik geloof, dat ik verwacht word.... (Ziet Van Manen en Lizzy). Eh!

Lizzy. Vader.... Vadertje.
Van Manen. Vader?
Verbeek. Ik eh.... stoor geloof ik. Dat.... eh.... spijt me. Ik wist niet....

Lizzy (vliegt hem om de hals). Dag vadertje.
Verbeek. Lizzy, mijn groote meid. Hoe gaat het met je. Daar meneer Van Manen.

Van Manen. Dag meneer.... eh. Verbeek.
Verbeek. Ja, dat is maar een pseudoniem. Ik heet eigenlijk Meertens, enfin, dat leg ik U later nog wel eens uit. Maar wil ik misschien later nog eens terug komen....

Lizzy. Nee vadertje, dat hoeft niet hoor. Wacht U maar eventjes, dan zal ik Mama roepen. (Af).

Van Manen. U heeft me vanmiddag niet thuis getroffen, meneer Verbeek.

Verbeek. Het spijt me zeer, dat ik U al die moeite en overlast aandeed....

Van Manen. Dat heeft niets te beteekenen. Maar als ik vragen mag, U heeft Uw naam veranderd....

Verbeek (verlegen lachend). Ja, ik meende indertijd met het verleden te moeten breken. Ik vond het toen ook beter een andere naam aan te nemen, terwille van....

Van Manen. Is het Uw plan Mevr. Meertens vanmiddag dat geld terug te geven.

(Slot volgt.)

P. Tarenskeen.
T. Tromp.

J. E. Winter.

Geslaagd voor het **Candidaats-examen voor Mijningenieur** :

H. P. Besselink.	L. T. A. Potjes.
W. A. van der Hoff.	H. Schols.
B. C. M. van der Hoop.	W. A. Terwogt.
T. J. C. Klufft.	G. C. J. van Tilborg.
W. J. van Konijnenburg.	G. J. de Vooys.
L. A. de Laive.	E. de Wilde.
V. J. van Lint.	F. C. M. Wijffels.
O. W. Memelink.	

Geslaagd voor het **Ingenieurs-examen voor Scheikundig ingenieur** :

J. Berk.	H. Eilers.
J. A. Beukers.	J. Feikema.
Mej. H. C. van Brugge.	E. D. G. Frahm.
P. van Delden.	J. P. J. Hofhuis.
J. S. Doting (met lof).	Mej. M. A. H. van den Hout.

T. P. E. de Klerck.
M. Kreischer.
F. J. G. de Leeuw.
J. van Loon.
W. F. A. von Nordheim.
L. C. Oosting.
M. J. Riemersma.
J. F. Rietveld.

P. H. van Roon.
Mej. G. P. S. Schouten.
Mej. E. L. Triebart.
C. Visser.
Mej. G. M. C. Vrolijk.
A. M. de Wild.
C. A. A. van der Woude.
H. Zijlstra.

Geslaagd voor het **Ingenieurs-examen voor Mijningenieur** :

P. S. Bakels (met lof).	H. P. Koopmans.
C. A. Beukers.	O. F. Mariman.
E. D. Cartier van Dissel.	B. van der Schilden.

CORRESPONDENTIE.

C. A. H. M. — Tot onze spijt konden we wegens plaatsgebrek uw repliek op het artikel van professoren-zijde, gepubliceerd in de groote bladen, niet meer opnemen. We zullen dit in het volgend nummer doen.

ADVERTENTIËN.

JOH. A. LOMMERS (6) **MOLSLAAN 133. ♦♦ TELEFOON 729.**
Ook voor uw **Bindwerk** het adres.

Th. v.d. MEER
OPTICIEN. 1ste KLAS INRICHTING.
Voorstraat 55.
Delft. Tel. 535.

BEZOEKT **Café-Restaurant**
DE KROON (10)
Hertog Govertkade ♦ DELFT ♦ Telefoon No. 1061
Prima consumptie. - Billijk tarief.

ALLES (10)
wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door
N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & BRINKMAN
Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

Bij de Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot,
is verschenen:

HET TORENSPEL 1923

PRIJS f 1.25.

Voor de Corpsleden wordt bij den Almanak een exemplaar als bijlage gegeven.
In den handel is deze bijlage verkrijgbaar tegen bovengenoemden prijs.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR. :: BINNENWATERSLOOT

Van de verkleinde reproductie der **RECLAMEPLATEN**

van de **LUSTRUMFEESTEN** en de **LAGA-WEDSTRIJDEN**, zooals die in den Almanak zijn opgenomen, hebben wij een klein aantal laten drukken die als wandversiering kunnen worden gebruikt en bij ons verkrijgbaar zijn
à f 0.10 per stuk.

Van beide platen hebben wij één laten omlijsten met linnen rand en zijn deze bij ons te bezichtigen.